

господарь мои царь атъ за подчиненны те си, и ѡтѣхъ за челоудь та си. Такъ на примѣръ: когда глѣда саице то, трѣбва да благодарн Бѡга, зашѡ ѡнъ мѡ сохранѣба свѣтаниа та, и ѡ оупотребѣва въ полза на вси те твѣры: иаи катѡ глѣда зема та, да благодарн сздатель атъ, зашѡ ѡнъ и сохранѣба плодоносіе то, и сз него питѣе животны те. такъ и за дрѣгы те твѣры трѣбва да разсждаваемы. И когда челоудѣкъ ѡ невреженіе не испуана тѣзи длжность, то катѡ чи ѡвнжда твѣры те, и показѣва ги предъ Бѡга катѡ неблагодарни. по тѣйзи разѡмъ говѡри Апѡстолъ Павелъ, “ Сѡветѣ во твѣрь повинѡса не волею., (Рим: и: 20.)

Шѡ ѣ Богопочтѣніе.

(б) Богопочтѣніе ѣ ѣдно свидѣтелство на наше то предъ Бѡга покореніе. Тѡва покореніе трѣбва да бѣде глѡбочайшее: зашѡ то сѡ ѡдѣва на ѣдно сшество высочайшее, ѡ коѣто ни и мамы все шѡ то и мамы. Такъ трѣбва да ѣ непретѡрно: понѣже бѣва предъ тогѡзи, комуто сѡ и звѣстны и найскрѣти те мысли срдѣчни. Камъ Богопочтѣніе то вззѣждаѣва насъ първѡ самъ Бѡгъ, кой то по своѣто ѣстество предѡстѡенъ ѣ да бѣде ѡ насъ почитанъ. Втѡрѡ ѡдзлажѣѡтъ ны на Богопочтѣніе то Нѣговы те неизчислимы благодѣлїа, кой то смѡ полѡчїан въ сзданіе то, и наипѣче въ и скѡпаніе то, и кой то и нынѣ полѡчѣваемы непрестаннѡ чрезъ Нѣговъ атъ блѡгъ прѡмысль. св: Писаніе казѣва, зашѡ Бѡгъ толковн насъ ѣ ѡдзжїалъ сз свои